RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 236.302 van 27 oktober 2016
in de zaak A. 215.238/VII-39.346.

In zake : Marc TOOTEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pieter Jongbloet
kantoor houdend te 1000 Brussel
Jan Jacobsplein 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Bronders
kantoor houdend te 8400 Oostende
Archimedesstraat 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :
de BVBA GRONDWERKEN JOHAN MILLON
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 9 maart 2015, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw van 9 januari 2015 waarbij de bestuurlijke beroepen ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 5 juni 2014, houdende het verlenen aan de BVBA Grondwerken Johan Millon van de milieuvergunning voor het exploiteren van een tussentijdse opslagplaats voor

uitgegraven bodem en de opslag en behandeling van inerte materialen, gelegen aan de Vekestraat te Kampenhout, gedeeltelijk gegrond worden verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 6 mei 2015. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. Verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 oktober 2016.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sander Kaïret, die loco advocaat Pieter Jongbloet verschijnt voor verzoeker, advocaat Fatema Hosseini, die loco advocaat Bart Bronders verschijnt voor de verwerende partij, en advocaten Sophie Aerts en Ellen Voortmans, die loco advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst verschijnen voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 20 december 2013 dient de tussenkomende partij bij de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant een vergunningsaanvraag in voor de exploitatie van tussentijdse opslagplaats voor uitgegraven bodem en de opslag en behandeling van inerte materialen, gelegen aan de Vekestraat te Kampenhout. De betrokken percelen liggen op een nog te ontwikkelen bedrijventerrein, dat wordt ontsloten langsheen de Vekestraat en de Mechelsesteenweg, via een nieuw aan te leggen ringweg.

3.2. Bij besluit van 5 juni 2014 verleent de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant de gevraagde vergunning, onder oplegging van een aantal bijzondere exploitatievoorwaarden.

3.3. Tegen voormelde beslissing stellen zes omwonenden bestuurlijk beroep in bij de bevoegde Vlaamse minister.

3.4. In het kader van de beroepsprocedure wordt advies uitgebracht door:
a) de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij op 4 september 2014 (gunstig);
b) de afdeling Milieuvergunningen op 22 september 2014 (voorwaardelijk gunstig);
c) de afdeling Gebieden en Projecten op 26 september 2014 (gunstig);
d) de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie op 30 september 2014 (beroepen gedeeltelijk gegrond verklaren).

3.5. Met het thans bestreden besluit van 9 januari 2015 verklaart de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw de beroepen gedeeltelijk

gegrond en verleent zij de gevraagde vergunning met gewijzigde bijzondere vergunningsvoorwaarden.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. De tussenkomende partij werpt op dat verzoeker niet beschikt over het rechtens vereiste belang bij het annulatieberoep. Hij zou geen stukken, zoals een eigendomsakte of attest van woonplaats, voorleggen waardoor zijn hoedanigheid van omwonende wordt aangetoond. Voorts zou zijn woning zonevreemd gelegen zijn in agrarisch gebied. Bovendien geldt voor hem een hogere tolerantiedrempel omdat hij zich heeft gevestigd in een agrarisch gebied dat langsheen een industriegebied gesitueerd is. In redelijkheid kan verzoeker niet beweren in zijn tuin hinder van de "constructies" te zullen ondervinden. Het perceel van verzoeker strekt zich immers uit over een diepte van 200 meter en de woning bevindt zich binnen de eerste 30 meter vanaf de straatkant. Daarenboven zorgt een groot aantal bomen voor een bufferende werking. Gelet op de afstand tussen de vergunde inrichting en de tuin van verzoeker, wordt alleszins niet aangetoond dat de hinder onaanvaardbaar zal zijn.

5. Verzoeker repliceert dat in het verzoekschrift alle noodzakelijke gegevens worden verstrekt nopens de ligging van zijn eigendom en dat zijn hoedanigheid van buurtbewoner niet wordt betwist. Deze hoedanigheid volstaat als verantwoording voor het belang bij voorliggend beroep. Hij voegt volledigheidshalve een attest van woonplaats toe. Bovendien wijst verzoeker erop dat de zonevreemde ligging van de woning irrelevant is en dat de beweerd hogere tolerantiedrempel moet worden genuanceerd aangezien de woning, bij niet-vernietiging van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: PRUP), in woongebied was komen te liggen. Evenmin ziet hij in waarom de tuin met bomen hem een minder groot genot zou moeten verschaffen dan een tuin zonder bomen.

6. In haar laatste memorie benadrukt de tussenkomende partij dat verzoeker in concreto moet aantonen dat de bestreden beslissing voor hem griefhoudend is, dat verzoeker zich op dit vlak beperkt tot vage en nietszeggende beweringen en dat hij niet in de onmiddellijke omgeving van de vergunde inrichting woont maar op een afstand van meer dan 250 meter. Voorts herhaalt de tussenkomende partij dat verzoeker zich bewust in een agrarisch gebied heeft gevestigd, dat zijn woning zonevreemd is en bijgevolg "een hogere tolerantiedrempel [geldt] met het oog op toekomstige activiteiten die zich in het omgelegen industriegebied zullen realiseren".

Beoordeling

7. Conform artikel 2, § 1, 2°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: algemeen procedurereglement) heeft verzoeker in het verzoekschrift zijn woonplaats vermeld. Tevens heeft hij zijn belang gestaafd door er onder meer op te wijzen dat de vergunde inrichting een negatieve impact zal hebben op zijn rustig woongenot.

Het algemeen procedurereglement schrijft nergens voor dat de in het inleidend verzoekschrift vermelde hoedanigheid en woonplaats aan de hand van officiële stukken moeten worden bewezen. Te dezen is verzoeker door de in het verzoekschrift vermelde gegevens volledig geïdentificeerd. De opgave van die gegevens maakt het voor de tussenkomende partij mogelijk om het bestaan van de vereiste hoedanigheid feitelijk te betwisten, hetgeen zij nalaat te doen.

8. Overeenkomstig artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kunnen de beroepen tot nietigverklaring voor de Raad van State worden gebracht door elke partij welke doet blijken van een benadeling of van een belang. De verzoekende partij moet doen blijken van het rechtens vereiste, rechtstreeks, persoonlijk, zeker en actueel belang bij de gevraagde vernietiging.

Om zijn belang aan te tonen bij de nietigverklaring van de vergunning voor de exploitatie van een hinderlijke inrichting, moet degene die opkomt tegen die vergunning minstens aannemelijk maken dat hij hinder of nadeel kan ondervinden door de exploitatie. Opdat van een voldoende belang sprake zou zijn, moet echter niet worden aangetoond dat die hinder onaanvaardbaar is. Een beweerd hogere tolerantiedrempel is evenmin van aard het belang van een omwonende te ontnemen.

De afstand tussen de woon- of verblijfplaats van de omwonende en de plaats waar de hinder zijn oorsprong vindt, geldt daarbij als een belangrijk objectief criterium. De weging van het objectief gegeven van de afstand tussen de vergunde inrichting en de woonomgeving van de verzoekende partij hangt af van de concrete gegevens van de zaak, inzonderheid van de aard en de kenmerken van de vergunde inrichting.

9. Te dezen blijkt uit de gegevens van de zaak dat de woning van verzoeker zich situeert in de onmiddellijke omgeving van de vergunde inrichting op een afstand van ongeveer 200 meter. Rekening houdend met de eerder beperkte afstand tot de inrichting, kan niet met absolute zekerheid worden uitgesloten dat verzoeker hinder kan ondervinden door de vergunde exploitatie, die onder meer het breken van inerte materialen behelst.

10. Uit de omstandigheid dat verzoeker zonevreemd zou wonen, volgt niet dat zijn belang onwettig is. De uitkomst van voorliggend annulatieberoep heeft immers geen invloed op de beweerd zonevreemde toestand van de desbetreffende woning en het beroep strekt klaarblijkelijk niet tot het bewerkstellingen of bestendigen van een onwettige toestand.

De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

11. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 52, 3°, b), van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), van artikel 4.3.1, § 1, 1°, a) en b), van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel, doordat de bestreden beslissing aanneemt dat de aanvraag verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften van het PRUP, terwijl dit ruimtelijk uitvoeringsplan door de Raad van State werd vernietigd bij arrest nr. 228.922 van 24 oktober 2014, zodat voor het nemen van de bestreden beslissing de wettelijk vereiste rechtsgrond ontbreekt.

12. De verwerende partij antwoordt dat verzoeker terecht stelt dat het PRUP werd vernietigd waardoor de bestemming van het gewestplan opnieuw uitwerking krijgt, dat het bestreden besluit daarop anticipeert door tegelijk naar de bestemming van het gewestplan te verwijzen, dat zij verplicht is de geldende, niet-vernietigde bestemmingsvoorschriften in acht te nemen en dat de wettigheid van de bestreden beslissing dient te worden beoordeeld in het licht van het geldende gewestplan. Ook na de herleving van deze bestemming blijft de vergunde inrichting zone-eigen, want nog steeds gelegen binnen industriegebied. Voorts wijst de verwerende partij er, ten overvloede, op dat een begin werd gemaakt met de opmaak van een nieuw PRUP. De beleidsmatige keuzes die werden gemaakt in het vernietigde ruimtelijk uitvoeringsplan worden hierin bevestigd. De inrichting zal dan ook in de toekomst zone-eigen blijven. Mocht dit nieuwe ruimtelijk uitvoeringsplan definitief worden vastgesteld vooraleer over voorliggend beroep uitspraak wordt gedaan, dan zal verzoeker geen enkel voordeel halen uit het gegrond bevinden van dit middel.

13. In zijn memorie van wederantwoord dupliceert verzoeker dat de bestreden beslissing op geen enkel ogenblik overgaat tot een toetsing aan de bestemming van het gewestplan en zich beperkt tot een toetsing aan de stedenbouwkundige voorschriften van het vernietigde PRUP. Voorts stelt hij dat een definitieve vaststelling van een nieuw ruimtelijk uitvoeringsplan en de gevolgen ervan louter speculatief zijn.

14. In haar memorie wijst de tussenkomende partij erop dat door de nietigverklaring van het PRUP de gewestplanbestemming haar kracht herwint, temeer daar deze niet werd opgeheven. De nietigverklaring van het PRUP leidt aldus niet tot de onwettigheid van de bestreden beslissing. De geldende gewestplanbestemming is in dit geval industriegebied. Zodoende kon de verwerende partij terecht oordelen dat de inrichting perfect toelaatbaar is in dit gebied. Dit wordt ook geenszins betwist. Verzoeker heeft geen enkel belang bij dit middel, waardoor het onontvankelijk is.

15. De verwerende partij benadrukt in haar laatste memorie dat de aanvraag mede werd getoetst aan de "herlevende" gewestplanbestemming en dat verzoeker geen belang heeft bij het middel in de mate het gebaseerd is op de vaststelling dat het PRUP intussen werd vernietigd.

16. In haar laatste memorie doet de tussenkomende partij nog gelden dat, ondanks de onwettigheid van het PRUP, de bestreden beslissing juridische grondslag vindt in het "voorheen geldende gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse", dat het perceel in kwestie volgens dit gewestplan gelegen is in industriegebied en de vergunde activiteiten verenigbaar zijn met die bestemming. Voorts wijst zij erop dat inmiddels een nieuw PRUP werd vastgesteld met dezelfde bestemming "zodat, zelfs ingeval van eventuele vernietiging en heroverweging, de vergunningverlenende overheid niets anders kan doen dan exact dezelfde beslissing te nemen rekening houdend met dat nieuw PRUP, […] waarbij het er niet toe doet dat ook dat PRUP inmiddels werd aangevochten bij Uw Raad". Zelfs indien geen rekening gehouden zou mogen worden met dit nieuwe ruimtelijk

uitvoeringsplan, dient vastgesteld te worden dat de vergunde inrichting hoe dan ook duidelijk verenigbaar is met de gewestplanbestemming industriegebied. In de gegeven omstandigheden doet verzoeker niet blijken van een belang bij het middel "nu een nieuwe beslissing hem geen voordeel kan opleveren".

Beoordeling

17. Het bestreden besluit bevat de volgende motieven met betrekking tot de stedenbouwkundige toetsing van de vergunningsaanvraag:

> "Gelet op de ligging van de inrichting in een industriegebied volgens het gewestplan 'Halle-Vilvoorde-Asse', vastgesteld bij het koninklijk besluit van 7 maart 1977;
>
> Gelet op de ligging van de inrichting in een gemengd regionaal bedrijventerrein volgens het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan 'Bijzonder economisch knooppunt Kampenhout-Sas', zoals goedgekeurd door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport op 23 januari 2013;
>
> […];
>
> Overwegende dat de inrichting volledig is gelegen in een gemengd regionaal bedrijventerrein; dat er conform de stedenbouwkundige voorschriften van het PRUP bedrijven van lokaal belang met de volgende hoofdactiviteiten zijn toegelaten:
>
> - productie, opslag, bewerking en verwerking van goederen;
> - onderzoeks- en ontwikkelingsactiviteiten;
> - op- en overslag, voorraadbeheer, groepage, fysieke distributie en groothandel;
>
> dat in de toelichting bij de stedenbouwkundige voorschriften uitdrukkelijk gesteld wordt dat de opslag en overslag van afvalstoffen en het terugwinnen (recyclage of verwerking) van grondstoffen uit afvalstoffen mogelijk is; dat ook het triëren, opdelen of sorteren van afvalstoffen in verschillende fracties, het mechanisch behandelen van afvalstoffen en transport ervan daaronder valt; dat het hier een inrichting voor het mechanisch behandelen van inerte afvalstoffen en voor de tussentijdse opslag van uitgegraven bodem betreft; dat de aanvraag bijgevolg voldoet aan de stedenbouwkundige voorschriften van het PRUP;
>
> Overwegende dat de inrichting gelegen is in een nieuw te ontwikkelen industriezone; dat de activiteiten die worden uitgevoerd op de inrichting, industriële activiteiten zijn; dat er voldoende buffering voorzien is onder de vorm van keermuren en groenschermen;
>
> […];
>
> Overwegende dat de aangevraagde inrichting verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening".

18. Uit de aangehaalde motieven blijkt onmiskenbaar dat de milieuvergunningsaanvraag werd getoetst aan de stedenbouwkundige voorschriften van het PRUP en dat de aangevraagde activiteiten daarmee verenigbaar worden geacht.

Het PRUP "Bijzonder economisch knooppunt Kampenhout-Sas", definitief vastgesteld bij besluit van de provincie Vlaams-Brabant van 23 oktober 2012 en goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport van 23 januari 2013, werd vernietigd bij arrest nr. 228.922 van 24 oktober 2014. De bestreden beslissing mist de vereiste juridische grondslag in zoverre wordt besloten dat de aanvraag voldoet aan stedenbouwkundige voorschriften die ingevolge voormeld arrest in rechte geacht moeten worden nooit te hebben bestaan.

19. Het komt in beginsel niet aan de Raad van State toe om in de plaats van de vergunningverlenende overheid zelf te onderzoeken of een vergunningsaanvraag al dan niet verenigbaar is met de geldende bestemmingsvoorschriften, laat staan met de voorschriften van een nieuw PRUP dat na de bestreden beslissing tot stand is gekomen. Bijgevolg kan ook niet worden vastgesteld dat verzoeker geen enkel voordeel zal halen uit de vernietiging van de bestreden beslissing op grond van de in dit middel vastgestelde onwettigheid.

Het eerste middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw van 9 januari 2015 waarbij de bestuurlijke beroepen ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 5 juni 2014, houdende het verlenen aan de BVBA Grondwerken Johan Millon van de milieuvergunning voor het exploiteren van een tussentijdse opslagplaats voor uitgegraven bodem en de opslag en behandeling van inerte materialen, gelegen aan de Vekestraat te Kampenhout, gedeeltelijk gegrond worden verklaard.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan verzoeker.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zevenentwintig oktober tweeduizend zestien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,

bijgestaan door

Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Elisabeth Impens	**Eric Brewaeys**